

Вісник Миколаївські

Видання Миколаївської міської ради Львівської області

№2(23) 12 січня 2012р.

ЗІ СТАРИМ НОВИМ РОКОМ!

Сійся, родися жито, пшениця!
На щастя, на здоров'я, на той Новий рік!
Щоб Вам вродило краще, ніж вчорік!
У полі зерном, у домі – добром,
В печі – пирогами, на столі – хлібами!
Хай буде Ваша хата радістю багата
Хай сланяться добром, медом, пивом і вином,
Хорошими колядками та щасливими піснями
І хай сьє Вам невестуно Христово зірка многокутна!
І хай радіє Вам щодини на славу Неньки України!
Христос ся рождає!

На старий Новий рік українці традиційно відзначають ще й іменини Василя. Тож ми вітаємо зі святом усіх іменинників, зичимо їм, аби сіялось-розилось, на гаразд усе робилось, у садочку, в полі, в хаті, щоб добра було багато, щоб росли здорові діти, щоб в усьому Вам радіти! Щоб увесь цей Новий рік було краще як торік!

З повагою - колектив редакції «Миколаївських Вістей»

УВАГА!

МДКП «Миколаївтеплокомуненерго» повідомляє усіх споживачів теплової енергії:

У зв'язку із тим, що «Львівгаз» вимагає вчасної і своєчасної оплати за спожитий газ, просимо розраховуватися за спожиту теплову енергію вчасно (до 20 числа місяця) і у повному обсязі.

При нечасних розрахунках підприємства за газ – подача теплової енергії місту може бути обмежена, або повністю припинена.

На даний час жителі Миколаєва і с.Липівки на 10.01.12р боргують підприємству 783 тисячі гривень. Загалом станом на 10.01.2012 спожито 924,3

м. куб. газу на суму 2205,1 тис. грн.

РОЗРАХУЙТЕСЯ ЗА ТЕПЛО! НЕ ДОПУСТИТЕ НАДЗВИЧАЙНОЇ СИТУАЦІЇ!

подія

І ЗАПАЛАВ ВИФЛЕЄМСЬКИЙ ВОГОНЬ

розповіла, що нинішній похід пластуни розпочали з міської ради, потім поїхали у лікарню, райраду, райдержадміністрацію... Степан Філат уточнює, як Вифлеємський вогонь потрапив у наш райцентр. Розуміючи важливість своєї місії, з друзями погоджувалися Тетяна Плячок, Іванна Яриш, Ірина Залого, Оля Михальська.

А детальніше про цю акцію розповів старший «Пласту» Микола Гнатів. Виявилось, що й цього року шлях Вифлеємського вогню був традиційним: з місця народження Ісусака його переправили у столицю Австрії – Відень, звідси польські «харієри» привезли життєдайний вогник на державний кордон, аби передати українським пластунам. Перше припинилося Вифлеємський вогонь – собор Святого Юра у Львові. Із Святоюрської гори й проліг його шлях по всій Україні. (До речі, пав Микола зазначив цікаву деталь – в перше Вифлеємський вогонь запалили у нас «скаутів» з Росії та Білорусії). Повезли його у рідне місто й миколаївські пластуни.

Також традиційно свічки Різдвяного вогника спочатку запалили у храмах Миколаєва. А потім ось – міськрада, лікарня... Наступного дня пластунам «стелилася дорога» селами району.

Степан Семенюк

Вже опісля Христини Періак

ІНФОРМАЦІЯ МИКОЛАЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ПРО СКЛИКАННЯ СЕСІЇ

Згідно із Розпорядженням міського голови № 1 від 10.01.2012 р засідання 11 сесії VI демократичного скликання відбудеться 17 січня 2012 року.

Порядок денний сесії:

1. Бюджетні питання. (Розгляд та погодження міського бюджету на 2012р.).
2. Земельні питання. (Розгляд заяв та звернень). Доповідь І. Нетежак.

3. Різне

Сесія відбудеться у малому залі МПК. Початок засідання о 14.00

фінанси

РАЙОН МАЄ БЮДЖЕТ

Тиждень, що минув, знаменувався дуже важливою для всіх нас подією, – на позачерговій районній сесії депутати розглянули районний бюджет на 2012 рік.

На разі – головний фінансовий документ очікує на оприлюднення. Однак, це не заважає нам коротко проаналізувати цифри, виділені на регіональні програми. Насамперед варто зауважити, що під час обговорення районного бюджету, як розповідають самі депутати, у сесійній залі не залишалось жодного байдажого. Майже усі народні обранці активно відстоювали інтереси своїх виборців. В результаті фінансову підтримку отримали дванадцять регіональних програм, серед яких:

«...соціального захисту населення...», «...реформування системи закладів для дітей сірїт, позбавлених батьківського піклування...», «Профілактики наркоманії та боротьби з незаконним обігом наркотичних засобів...», «...Молодь Миколаєвщини...» і т.інше, на які із районного бюджету планують потратити загалом 703000,0 тис.грн. На жаль, порівняти цю цифру із минулорічною ми не маємо можливості, проте, якщо брати до уваги суми, виділені на кожну програму окремо, то – вони дуже мізерні. Адже, судить самі, що можна зробити за 25 тисяч на рік, аби реалізувати програму, наприклад, «Молодь Миколаєвщини», якщо лише одна

молодіжна організація «Пласт» потребує значних коштів на оновлення інвентарю? Хоча, на програми спортивні коштів витрачатимуть, на нашу думку, трохи більше, відповідно, на «Комплексну програму розвитку фізичної культури і спорту...» 130000,0 тис.грн та 175000,0 тис.грн ще на дві програми. До речі, останнім часом на спорт у районі витрачається значно більше коштів. Можливо, це пов'язано із Євро 2012? Хоча не про це мова.

...В цілому видаткову частину бюджету району затверджено у сумі 177351768,73. Та, звісно, ця цифра не остаточна і вона протягом року буде регулюватися. Сподіваємось, що не в бік зменшення...

Галина Кончаківська

реалізація

І КОМУ ВОНО ЗАВАЖАЛО?!

Новорічна клінка на майдані Незалежності у Миколаєві, яка наробила стільки «фуруру» своєю неординарністю (про неї писали не тільки ми, але й поважні львівські видання), раптом залишилася «без охорони». Простіше кажучи, зникли огорожа, що оточувала святкову красуню. А оскільки від цього новорічного дня до редакції – рукою подати, то й першими почули схвальовано-стурбоване: що, мовляв, сталося? Куди подівся застил від аж занадто цікавих? Кому воно заважало?

Спершу згадали ті, хто ще під час встановлення клінки не йняв віри власним очам, обманувало-обнюхував гілочку, аби пересвідчитися, що дерево дійсно

справжнє, аби розігнати сумнів, чи не штучне, бува. Подивувались: нежже з перших днів свят отих «падомників» настільки побилошало, що делікатна огорожа попросту не витримала їхнього натиску? І, як виявилось згодом, у своїх здогадах були зовсім близьенько від істини.

Зателефонувавши у Миколаївське житлово-комунальне управління, дізналися, що саме його працівники демонтували огорожу. А причина у тому, про що тільки-но йшлося – хтось понівечив огорожу так, що вона взагалі псувала «пейзаж». От і вирішили у «жеку» її цілком прибрати.

Не встигли до кінця

Степан Семенюк

розібратися з огорожею біля клінки на майдані Незалежності, як отримали ще одну прикру новину: хтось понівечив урни для сміття на вулиці Данила Галицького.

І тут постає цілком закономірне питання: де все-таки беруться ті, хто має схильність, як кажуть, пакостити на рівному місці, плондрувати те, що для громади – у радості, а насолоду, як у випадку з клінкою, або ж є попросту необхідним для благоустрою, стосовно урни для сміття? Але наразі мусимо обмежитись лише одним банальним, сказаним відвідувачами у стінах редакції: «І кому воно заважало?!».

лозунг бюджету

ВОДА ЗНОВУ ПОДОРОЖЧАЛА

Напередодні Нового року МКП «Миколаївводоканал» отримало листа зі Львова, у якому повідомлялося про чергове подорожчання відпускної ціни на воду.

Як розповів редакції «...Вістей» керівник миколаївських водопостачальників п.Юрій Мельник, ця новина була справді найнеприємнішою несподіванкою, яку можна було очікувати від будь-кого. Адже, по-перше, вже у перші дні нового 2012 року нею доведеться шокувати споживачів, а, по-друге, – це додась неабияких

квитків працівникам «Миколаївводоканалу», оскільки на вимогу львівських постачальників платити за новою ціною вони будуть змушені вже із 1 січня, а процедура погодження нових тарифів триватиме аж до 19 січня. Тобто, різницю в ціні, яка складатиме приблизно 13 відсотків, (точнішу цифру матимемо після обговорення її на виконкомі Миколаївської міської ради завтра), за тих дев'ятнадцять днів, очевидно, доведеться покривати власними коштами.

Загалом, у всій цій ситуації тішать лише один факт – з усіх підприємств, які на сьогодні купують воду у «Львівводоканал», а їх загалом чотири, Миколаїв платитиме найменше.

Галина Кончаківська

ХТО С ХТО?

500 ГРИВЕНЬ ЗА «КОНФУЗ»

ПРИСУДИВ ВИЩИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД УКРАЇНИ ДЕПУТАТУ МИКОЛАЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ І ДАНЧЕВСЬКОМУ

Історія, яка стала причиною довготривалої судової тяганини, почалася ще у 2006 році, коли на другому пленарному засіданні 6-ї сесії Миколаївської міської ради депутати, рішенням №236, вивели зі складу виконкому приватного підприємця Ігоря Данчевського, мотивуючи своє рішення «помилкою» у прізвищі. Однак ніяк не винуватимуться не у самому факті прийняття рішення, а в тому, як воно приймалося. Адже річ у тому, що у тодішньому письмовому зверненні до сесії міськради (і не через рік після спільної із чоловіком роботи!) 20 депутатів із 30 – ти заявили, що обирали до виконкому зовсім іншу людину, – не підприємця Ігоря Петровича Данчевського, а Ігоря Григоровича Данчевського, який тоді займав посаду міського землевпорядника...

Важко сказати, хто напоумив народних обранців таким «сокириним» методом позбутися норовливого, як особисто зізнається герой ситуації, виконкомця, але те, що справу «китайці бізнесу» підтверджував не один факт. Наприклад: Рішення від 27.04.2006 р. «Про затвердження складу виконавчого комітету міської ради», де під № 14 було «ітико» записано: «Данчевський Ігор Петрович – приватний підприємець», якого, як свідчить протокольний запис цього ж засідання, у члені виконкому пропонував депутат Ярослав Бринь і за якого, відповідно до цього ж документа, проголосували 26 місцевих обранців. До того ж, під час процедури обрання кожен із присутніх точно бачив писування на власні очі і навіть мав можливість поставити запитання. Та, очевидно, депутатів тоді щось добряче засліпило. Бо навіть з юридичного боку ця ситуація виглядала як суцільна дурня. Адже голосували – за приватного підприємця, а «оригінальний» член виконкому – начебто був держслужбовцем, якому, відповідно до Закону «Про державну службу», заборонено займатися підприємницькою діяльністю. Отож, бачка про «помилку» у прізвищі чи ініціалах, виглядала якоюсь дуже безглуздою, принаймні, в розумінні тверезомислячих людей. Та, очевидно, це не засмучувало ініціаторів розправи.

Насправді, гадаю, увесь каламбур із «помилкою», – розповідає «...Вісті» пан Данчевський, – виник через мою

партійну приналежність. – Пригадую, тоді, ще перед моїм звільненням, одна із депутатів, вона, до речі, сьогодні є депутатом міської ради, заявила мені: «Ти не будеш у виконкомі» і пояснила, що я їм «не пасую», бо прийшов не з числа переможців на виборах. Тоді та заява виглядала повним абсурдом. І я сприйняв її як недолугий жарт. Адже усі знали мене в обличчя, я сумлінно відвідував усі засідання виконкому, активно брав участь у розглядах питань, внесених на зібрання, про що, відповідно, було записано у виданій мені довідці, підписаній мером. Та, зрештою, і мотивацію «ти нам не пасуєш» у протоколі не написав. І раптом... мене звинуватили у самозванстві і насправді вивели зі складу виконкому!

Утім, безглуздість ситуації проявилася не лише у слівності і

депутатське звернення, на підставі якого й приймалося рішення, не розглядалось на комісіях, більше того, самому винуватцям ситуації, так і не надали можливості виступити так би мовити на свій захист. Тому він прийняв рішення шукати його в суді.

Загалом, розгляд позову підприємця розтягнувся майже на шість років, адже рішення кілька разів оскаржувалося, і лише 7 грудня 2011 року Вищий адміністративний суд України постановив: «Касаційну скаргу Данчевського Ігоря Петровича задовольнити частково. Постанову Миколаївського районного суду Львівської області від 26.11.2007 року та ухвалу Львівського апеляційного адміністративного суду від 27.11.2008 року у справі за позовом Данчевського І.П. до Миколаївської міської ради Миколаївського району Львівської області про скасування рішення та відшкодування моральної шкоди в частині відмови задоволення позовних вимог про відшкодування моральної шкоди скасувати та постановити у цій справі нове рішення. Позов Данчевського І.П. до Миколаївської міської ради...про стягнення моральної шкоди задовольнити частково. Стягнути з миколаївської міської ради Миколаївського району Львівської області на користь Данчевського І.П. моральну шкоду в сумі 500 гривень.» Отже, справедливість відновлено. Шкода лише, що платити доведеться не тим, хто змусив чоловіка позиватися. Відповідно з цього приводу у нас виникло запитання: чи почуватиметься переможцем сам герой?

«Якщо відверто, – каже пан Данчевський, – то жодної ейфорії з приводу виграного процесу не відчуваю. Так, – мені вдалося довести, що справедливість є...Але ж винуватці не покарані. Грошову компенсацію за моральну шкоду платитимуть не вони, а теперішня влада. Хоча на місці тих небагатіях, кому пощастило бути депутатом і тоді, і тепер, я б заплатив ті 500 гривень, із власної кишені, які, до речі, ще на минулій сесії Миколаївської міської ради я запропонував перерахувати охочим їм. Адже, за великим рахунком, справа не у грошах, а в тому, з якою совістю дехто із депутатів йшов на вибори, і яким поглядом дивився виборцям в очі...

Галина Кончаківська

короткій пам'яті тодішнього депутатського корпусу та керівництва міської ради. Із розповіді пана Данчевського дізнаємося також, що й саме голосування на сесії відбувалося із порушенням процедури. Приміром, у порядку денному сесії жодним рядком не згадувалося про таке голосування,

рахунком, справа не у грошах, а в тому, з якою совістю дехто із депутатів йшов на вибори, і яким поглядом дивився виборцям в очі...

Галина Кончаківська

культура

НА КРИЛАХ ПІСНІ

Як ми вже розповідали, Народний жіночий хор працівників культури Миколаївського Народного Дому нещодавно відзначив своє 20-річчя від дня створення.

Однак сьогодні, у період новорічно-різдвяних свят, час коли співочий колектив бере участь у святкових концертах, приурочених народження Христу, хочемо згадати кілька історій із його минулого.

Біля витоків створення хору стояла тодішня керівниця районного відділу культури Катерина Сколодуб. Власне, вона й залучила до цієї справи ентузіастів, посприявши у придбанні для них, спеціальних костюмів. Керівництво новоствореного колективу довірила талановитому музиканту Миросу Вересу, який, на той час, обіймав посаду завуча Миколаївської дитячої музичної школи. І робота закипіла.

Вивчали українські народні та обрядові пісні з місцевого фолклору, гайки, колядки, із якими згодом виступали у Миколаєві, та чи не у всіх довколишніх селах. Також презентували наш район у Львові.

У 1993 році прийшло перше визнання – хор отримав звання «народний». Слід справедливо зауважити, що до цієї події неабияк долучилися Віктор Ярощ, який на той час, обіймав посаду заввідділом культури, – а ще через два роки колектив очолював долька Микола Вереса – Олександра. Батько став його незмінним аккомпаніатором. У такому сімейному тандемі їм, разом зі самодіяльними артистами, вдалося досягти неабияких успіхів. Здобути ці, без найменших сумнівів, примножувалися б й до сьогодні. Але у 2007 році сталося несприятливе – у розквіті творчих сил пішов з життя Мирос Верес, який залишився у пам'яті усіх, хто знав його непересічну особистість, причому – не тільки як музиканта-віртуоза, досвідченого організатора і педагога, лауреата багатьох конкурсів та фестивалів, але і як просто чудову, душевну, щедрішу людину.

Та життя тривало. Продовжувала свій творчий шлях народний жіночий хор працівників культури й під керівництвом Олександра Вереса-Янкевича. Самодіяльні артисти щорічно вітають миколаївчан, працівників підприємств та установ з Новим роком і Різдвом Христовим. Стали традиційними виступи з гайками на Великдень біля церков і статуї

Матері Божої у Миколаєві, а також у селах району і у Львові на святі «Де гайка лунала».

Також хор неодноразово брав участь у районних етнофестивалях у Стільську, Рудниках, Пісочині. А на II Міжнародному фестивалі хорової музики «На хвилях Дністра» отримав пам'ятну нагороду.

Загалом, якщо бути відвертими, то рідко який концерт у нашому місті, а також у сільських Народних Домах, обходився без участі цього самобутнього творчого колективу.

І саме оту свою самобутність, високу виконавську майстерність, любов до української пісні ще раз підтвердили самодіяльні артисти під час нещодавнього звітного концерту апогеєм якого стало виконання усіма присутніми в залі стоголосого «Многая літа» – як відзначить хористам за зроблене упродовж двох десятиліть та побажання нових творчих злетів на крилах нашої рідної невмирущої української пісні.

До речі, окремо хотілось би сказати про керівника колективу Олександру Верес-Янкевич, як справжнього професіонала своєї справи, одержимого любов'ю до рідної української пісні та духовного співу. Бо, як дізнався, пані Олександра керує ще й церковним хором храму Різдва Пресвятої Богородиці у Миколаєві, є учасницею народних колективів: жіночого вокального ансамблю «Калина» та сімейного вокального ансамблю Вересів. І тут можна цілком впевнено сказати: таких як пані Олександра, серед нас не багато, але саме їм ми маємо завдячувати за те, що не забуваємо про свою культуру, про цілющу силу української пісні.

Степан Семенов

різдвяні зустрічі

МИКОЛАЇВ ПРИЙМАВ ГОСТЕЙ

Кожного року напередодні Різдва наш район вже традиційно готується зустріти маленьких гостей із південних областей України, які їдуть до нас разом зі своїми шкільними наставниками, аби, насамперед, навчитися, а то й самим взяти участь, в українських народних новорічно-різдвяних святкуваннях.

Не стали винятком і цьогорічні свята. Отож – на теренах району гостювали школярі із Горлівки та Бахчисараю. Спочатку діти, яких розселили у сім'ях сіл Колодубин, Горожанка, селище Розділ та Березина, разом із родинами провели Святку вечір. Далі було багато екскурсій, зустрічей. А закінчилася гостина «Різдвяним концертом», який відбувся у міському Палаці культури за участю вертепів з Держова і Тростянця.

Гадаємо, виступи цих колективів стануть для південних гостей найяскравішою подією. Адже вони ніколи раніше не бачили народних вертепів. Особливо це стосується вертепного дійства із назвою «Різдвяна зірка», яке запропонували глядачам учасники самодіяльного драматичного колективу під керівництвом А. Кубрака з Народного Дому села Держів. Усе в їх виступі захоплювало: і яскраві, по – королівськи багаті костюми, і театральна гра. Втім, не менш цікавим був виступ і молодшого вертепу НД із Тростянця під керівництвом О. Дзидри. Ведучі різдвяного концерту Ірина Теркала та Дарина Іванюкська, яка, до речі, виступила і в ролі солістки, теж знали свою роботу і дуже імло віршами та риповідками доповнювали те, що відбувалося на сцені.

Завершилося святкування західного Різдва школярів із Горлівки та Бахчисараю у Миколаївському районі словами теплих привітань від керівництва нашого району та подарунками на згадку про поїздку.

Марія Чимбра

НАМ ПИШУТЬ

Шановна редакція газети «Миколаївські вісті».

Хочемо із приємністю відзначити, що з допомогою наших публікацій, нарешті маємо можливість знати про усе, що відбувається у Миколаєві. А відбувається чимало. Особливо це стосується роботи міської ради, яка за рік досягла значних успіхів зокрема у наведенні благоустрою. Крім цього, за незначний термін перебування на посадах міського керівництва стало зрозумілим, що цього разу виборці не помилилися і обрали людей, яким, на відміну від попередників, не байдуже доля нашого міста. Звичайно проблем є ще дуже багато. Та ми впевнені – наша влада собі порадисть, а ми підкажемо і допоможемо.

Власне, на сьогодні маємо зауваження. На наших очах розвалюється будівля, яка будувалася у 80-х роках минулого століття, а саме – це гуртожиток нинішнього Миколаївського ліцею. Буде дуже шкода, якщо воно і справді розвалиться, тим часом, коли місто потребує приміщень. Цей будинок можна б було переобладнати під офіси, наприклад, для податкової, яка і досі орендує приміщення дитячого садочка, а також – для службових квартир. Адже багато працівників правоохоронних органів і інших державних служб добираються додому, витрачаючи кошти. Сподіваємось, ви розглянете нашого листа і врахуєте побажання.

З повагою спілка пенсіонерів м.Миколаєва

«КУРКА – НЕ СТРАУС...»

- Ага, попався! – вуйко Михайло торжествуюче помахав над головою газетою, так, ніби втрапив у якусь велику халепу.

- Газю, що пишуть! – за давньою звичкою вуйко згадав злість на «жизнєму газетареві». Та, знаючи його напругу суворості і загальом добрий мороз, завжди сприймав таке спокійно. Але цього разу у голосі звучало несподіване обурення. Подібне до того, коли «беззащитну Юлю», його незмінного політичного кумира, таки заарештували у СІЗО, або ж як вичитав, що «Слюсарчук дряхлою свердлом дитині голову».

Та тільки-но вуйко Михайло розгорнув одну з львівських газет і там не побачив згадки аж про шкочинський вирок Юлії Тимошенко, ані про аферу «доктора Пі», трохи відійшло від серця. І вже зовсім заспокоївся, коли той тишауу пальцем у заголовок, почав сам читати голосно, майже по складах: «Знай-те балкон-ні вік-на! За заклеєні бал-кони і лоджії, а також не-радіт і те-раси, будемо платити біль-ше, ніж за незаскле-ні».

На ту мить саме нагодився нерозлучний приятель мого співрозмовника – вуйко Славо. Швидкою провітрян очима швидко задеклароване, зі словами «А шляк би

незалежні від руского газу. Казав, треба тільки-но добре на зиму утеплювати вікна, заклеїти всі розбиті віконця, ретельно притулювати двері у під'їздах та підвалах. Будем дуже сильно на тім економити газ і Москва нам тоді – не указ. Так тим тоді відшався, що кажу своїй Парані: «Давай з півночі вікно взагалі замуруємо!» А вона мені: «Заува, старий! Та ти хоч всі вікна і навіть двері замуруй, а тоді твої прем'єри з міністрами купів за Москвою ж тегнути, так і будуть тегнути!» Навіть не знаю, що моя Параня так модно політически підкута. Як в воду дивилася!

- Ти свою Параню сюди не приплывай, а виикай у суть дела з балконами. Значить так, що ми тут маємо? – вуйко Славо почав діловито водити пальцем по газетній сторінці – Заклеєні балкони і лоджії будуть вартувати так, ніби всі якесь окрема кімнатка. Та в нас, на «посольку» рідко хто не заклеїв тоті лоджії з балконами. Хіба вже зовсім якісь «обомж». Во, читай далі. Хитро придумано: і ціл нібито не підіймають, і за квартиру плати дорожче. Якщо по цілій Україні то все до купи стулити – файна копілка получається. Мета? Зерти з нас побільше і де тільки можна...

- Ну, то цілком не повинна. Здерати вони вміють. Дини, що виготовляють тільки з пенсіями «чорнобильців» і «афганців». А про головного жінського ідола з «біржі» чув? Мухлюють навіть на нещасних безробітних. Мільйони доларів, кілями золотих брошок і перстень тримають по сейфах, – хотів було зробити екскурс у найближчі новини стосовно злиринства столичних чиновників вуйко Михайло, але спохопився і запропонував простеньке, - А давай, Славо, недрук балкони і лоджії до нашого «жеску» вдамося. Бо рівняти балкон до кімнати, те саме, що якусь обирити курку з тим... як його?... страусом.

- При чому тут наш «жеску»? – охолодів той порив приятеля – Тобі ясно чорним по білому написано – «Верховна Рада ухвалила!»

- Ага, треба, як ото по телесвізору показують – паркані валити, з гралями і ризиками стояти. А моя Параня останню метику комусь позичила і забула кому.

- Мотичка, Михайле, не проблема. В мого швагря в Горуцькі того добра полно. Хоч сіккарно берн. Але застари ми вже з тобою по Києвах їдиги. – А от до «жеску» вондека – недалечко. Можна дійсно звідатися ведлуж тотих балконів з лоджіями. Бо правду кажеш: курка – не страус, балкон – не кімната. Пішли!

Степан Семенюк.

P.S. Не знаю, чи ходили до «жеску» мої співрозмовники, але, оскільки проблема нарахувань до квартилати площі заклеєних балконів та лоджії, цікавить, без сумніву, багатьох мешканців багатонверхівок у Миколаєві, то вирішили самі звернутись з цього приводу у Миколаївське комунальне підприємство «Житлово-комунальне управління».

Головний інженер згаданого підприємства Роман Клименко підтвердив, що у їхнє управління зверталися жителі міста стосовно висезгаданой проблеми, заодно відновивши по суті:

- Подібні речі – не наша видумка чи забаванка. У своїй роботі користуємося документами вищестоящих органів, до постанов уряду виключно. Мусимо виконувати їхні розпорядження. Якщо ж хтось вважає, що йому неправильно нарахувують квартиру, то нехай звертається до нас з заявою і відповіда комісія вивчить ситуацію на місці та зробить свої висновки.

їх трафік!», взявся вичити зміст статті. Дочитавши до кінця, відкинув газету і після короткої задуми підсумував:

- Всяких придурків у житті видів. Але, щоб балкон мати за хиту, такого-м не злибав ніде на світі.

І тут же почав згадувати «придурків».

- Пам'ятаєш, Михайле, за Хрушова? Кожну вишеньку-яблуньку податками обложують. То що люди тоді робили, аби не платити за таку дурню?! Правильно, кортували садн під корінь.

- Сказував – вуйко Михайло пошкріб потилицю. - По-твоєму, треба йти і валити балкони. А де я буду ховатися від своєї Парані «наперекор»?

- А що за Горбачова витворяли? – продовжував вуйко Славо, чомусь пропустивши повз вухо аргумент про неможливість знищення балкону, як останнього прихистку у традиційному викурюванні цигарки перед нічними моціномом. - Згадай! Цілі виноградики вирубували! Скільки б то соку можна було накрутити... - жалісливо глянув худіше угору, вочевидь, маючи на увазі не тільки отой багаторічний вітамінний напіток, але й депо значно міцніше.

- Хрушов, Горбачов... - перекрикнув приятель вуйко Михайло. - Чого так далеко сіганув? Хіба своїх, як ти кажеш, придурків мало. Не кимлю вже за нього-то прем'єр-міністра було, чи за Пустовойтенка, чи за Кінаха, але добре запам'ятав, як котрийсь з них здибав вихід, аби ми цілком були

обізнаний – значить озброєний

«ТИ І МІЛІЦІЯ»

Саме під такою рубрикою, ми розпочинаємо серію публікацій, які допоможуть нашим читачам зробити їх життя безпечнішим.

Останнім часом на шпальтах газет доволі часто можна зустріти жорсткі заголовки типу «Перевертні в погонах», або іронічні - «Наша міліція нас береже». Ясно, що тут маються на увазі співробітники МВС, які прикриваються посадами й званнями, скоюють злочини. Так, можливо, ви ще із цим не стикалися, (і слава Богу!) але, на – жаль, випадки незаконного насильства з боку тих, хто мав би стояти на сторожі нашого спокою, вже не рідкість. І про це красномовно свідчать дослідження Харківської правозахисної групи, опубліковане на постійнодіючому блозі «Проти катувань». До речі, як зауважили у телефонній розмові із редакцією «...Вістей» координатор цієї організації Андрій Діденко, кількість повідомлень про незаконне застосування сили працівниками міліції постійно зростає, причому інформація про такі випадки надходить майже щодня. Відповідно, як би це не заперечували наші правоохоронці, та правда ніде діти. - через таку практику у суспільстві формується ставлення до міліціонерів як до ворогів.

Які ж причини незаконного застосування сили працівниками міліції? Експерти називають їх кількома: неможливість затриманої людини скористатися правовою допомогою, неможливість повідомити близьких чи юристів про факт затримання, неможливість отримати медичну допомогу на етапі затримання. А ще – робота міліції на показники, (такий підхід призводить до фальсифікації кримінальних справ та вибавання зівань) та відпрацьовані схеми вимагання грошей.

Мабуть після прочитаного у вас виникло запитання: якщо усе так серйозно, то як боротися із цим звичайним українцем? На такий випадок юристи кажуть: спочатку треба усвідомити, що будь-хто може потрапити у скрутну ситуацію. А це важливо є обізнаність, як себе поводити, щоб не стати жертвою свавілля, а також – що робити, якщо це все – таки сталося. У рубриці, яка відтепер похвалитиметься на сторінках нашого видання щомісяця, ми про все це розповімо. Допомогатиме нам у навчанні збірка Харківської правозахисної групи, видана

1 МИНУЛОГО

НА РОЗДОРІЖЖІ ТРЬОХ ВІКІВ

Далеко не всі знають, особливо молодші покоління, що невеличке селище Заклад, із його давніми спорудами с. свого роду, унікальною історичною пам'яткою. Німий свідок трьох століть, непересічний архітектурний комплекс пережив не одну владу: австро-угорську, польську, так звану, радянську. У його стінах тонтанс парварський окупаційний чобіт «перших совітів» у «золотому вересні» 1939-го року, а опісля – німецьких загартників. Отож, тепер, у роки незалежності, минувшина Закладу до певної міри спонукає задумуватися над нашим сьогоденням, запитанням, вчитися як самим облаштувати справи у вільній державі.

ДБАВ І ПРО СІРІТ, І ПРО СТАРЦІВ

А все починалося так. Відомий галицький магнат, підприємець і меценат граф Станіслав Скарбек у далекому 1820-му році викупив на аукціоні державний маєток – Дроговицьке староство. На тодішній його території розташовувалося місто Миколаїв і дев'ять сіл: Дроговиж, Тростянець, Демня, Велика Воля, Мала Воля, Стільсько, Ілія, Дуброва та Устя. Ще через двадцять років – заклав «Інститут для сиріт і убогих». Цю справу до пуття вдалося довести 1 серпня 1843-го року.

Мета графа була такою: інститут мав приймати сиріт, народжених у Галичині, незалежно від їхньої національності, але виховувати їх у католицькому дусі. Хлопцям і дівчатам давали змогу отримати освіту та здобути фах.

До речі, Закладу, як такого, могло й не бути. Бо спочатку Станіслав Скарбек планував відкрити цю установу у Львові. Проте тодішня міська влада відмовилася надавати землю під такий проект. Тож довелося добровільцями відновитися місцем в околиці нашого Миколаєва.

Окремий притулок організували і для самотніх людей похилого віку. Аби забезпечити цей заклад усім необхідним, граф віддав більшу частину свого маєтку.

Був граф Скарбек також патроном і покровителем громад Дроговицького староства. У 1843 році його коштом збудували кам'яну

за фінансовою підтримкою Національного фонду демократії США, з нагоди всеукраїнського журналістського конкурсу «Проти катувань», який було оголошено ще у 2009 році.

Незважаючи на заповнення міліцейських чиновників про рішучу боротьбу із «перевертними в погонах», насправді нічого в нашому житті суттєво не змінюється і зустріч із міліціонером – річ не завжди приємна, а іноді й взагалі небезпечна. Тому, перш за все, хочемо зауважити, що не варто сприймати ці публікації як якусь нудне повчання чи моралістичну проповідь, бо це – серйозна і відверта розмова про міліцію, а точніше – про те, як уникнути випадків приниження та жорстокості з боку правоохоронців. Посилаючись на досвід харківських правозахисників, скажемо відразу – це не просто. Але звести до мінімуму ризик стати жертвою міліціонерів можна. Просто обміркуйте поради досвідчених юристів та прислухайтеся до них. Вони стануть у пригоді, а може, врятують життя і здоров'я. Спочатку головне: пам'ятайте три основних принципи спілкування з міліцією:

«НЕ ПРОВОКУЙ, НЕ ОБРАЖАЙ, НЕ ТІКАЙ»

Не давайте приводу застосовувати щодо себе насильство, як би правоохоронці не підбурювали вас до спалахів гніву та неспродуманих вчинків своїм чіплянням, нахабством чи образами. Якщо не витримате і зриветеся – винуватим у конфлікті будете саме ви, оскільки довести винку чиновника, а тим більше міліціонера, у нашій державі дуже важко. Запропоновані три принципи (три НЕ) мають стати нормою вашої поведінки при зустрічі із будь-яким працівником міліції: дільничним інспектором, опером, співробітником ДАІ чи патрульно-постової служби. Вони універсальні для будь-яких ситуацій, які ми будемо розглядати наступного разу.

Галина Кончаківська

церкву Святої Параскеви у Стільську. Не поспукався граф на реставрацію костелу у Миколаєві. Також він оплачував частину робіт з будови храму Святого Миколая у нашому місті.

Завершував будувати замок після смерті Станіслава Скарбека зять його молодшого брата князь Кароль Яблоновський. Він збудував котеджі для старців і службовців, оранжерею, заклав сад і господарські приміщення, вивершив школу з майстернями у Миколаєві.

До притулку прийняли 345 сиріт і 51 старця. Школа, організована у Миколаєві, давала на той час ґрунтовну середню освіту на рівні міських шкіл: 6-класну для хлопців і 4-класну для дівчат. Окрім шкільного навчання, хлопці опановували спеціальності столярів, крапців, бляхарів, кравців, стельмахів, гончарів, а дівчата вчилися куховарити, шити, опановували інші домашні справи. У притулку працювало 23 вчителі та майстри, які жили коштом інституту.

Різноманітні експерименти з різництвом та городництва проводили у парниковому господарстві притулку за участю вихованців. Сюди спеціально запросили болгар, які навчали учнів вирощувати помідори, баклажани, солодкий перець, різноманітні салати. Селяни з навколишніх сіл, які працювали у притулку, також навчалися передовій агрокультури. Заклад мав і молочні ферми, і власну переробку.

(Продовження у наст. номері)

Степан Семенюк

КАЛЕНДАР УКРАЇНИ

У СІЧНІ МИ СВЯТКУЄМО:

7 січня - Різдво Христове
8 січня - Собор Пресв. Богородиці
9 січня - Іменини Стефана
14 січня - Старий Новий рік, іменини Василя
19 січня - Богоявлення, Хрещення
22 січня - День Соборності України

25 січня - День студента, Тетянин день.
26 січня - День працівників КРУ
29 січня - День Пам'яті героїв Крут
29 січня - День працівників пожежної охорони

СПОРТ

«КУБОК РІЗДВА» - ПОВЕЗЛИ У НОВОЯВОРИВСЬК

Уже стало доброю традицією широкую на початку січня проводити у Миколаївській обласній дитячій турнір з фут залу на «Кубок Різдва» серед вихованців дитячо-юнацьких спортивних шкіл Львівщини. Не став винятком і 2012-ий.

Цього разу до нас їздили юні футболісти зі Львова, Стрия, Жидичева, Жовки, Нового Роздолу, Соснівки та Новоояворівська. Упродовж двох днів вони «з'ясували стосунки» на паркеті спорткомплексу «Ювілейний».

Скажемо відразу, на відміну від недавнього подібного турніру «Кубок Святого Миколая» на приз міського голови, де наші земляки вибороли «золото» та «срібло», цього разу миколаївчани не пробігли навіть у трійку кращих. Таку нагоду змарнувала «Нива-2004»-1, поступившись у боротьбі за «бронзу» жидичівським одноліткам із «сухими» рахунком - 0:3.

А у вирішальному поєдинку за головний трофей зіштовхнулися юні футболісти новоояворівського «Розточчя» та соснівського «Гринька». Гра була варта фінансу і стала справжньою окрасою турніру. Раз-по-раз, обмінюючись голами, жодній із команд в основний час так і не вдалося схилити шальку терезів на свою користь - 3:3. А от у серії післяматчевих пенальті точнішими виявилися хлопці з

«Розточчя». Вони й повезли найвищу нагороду у Новоояворівськ.

Не вельми засмученими виглядали й футболісти з Соснівки. Як-не-як, друге місце в обласному турнірі теж чогось вартує. А їхній тренер Василь Гавалко, ділячись враженнями від змагань, взагалі не приховував задоволення:

- Миколаїв - прекрасне місто! І люди тут чудові! Дякуємо за гостинність і теплий прийом! З радістю приїжджатимемо до вас при першій же нагоді.

Степан Семенюк

НА ЗОРЯНІЙ МАНІ

ХТО ВІН - ДРАКОН?

Із 23 січня 2012 Чорного веданого Дракона, за східним календарем, можна вважати повноправним власником року. Оскільки стихія року - вода, цей рік принесе нам динамізм і напористість, значні зміни, а також, оскільки це рік Дракона, - воєнну пристрасність.

Дехто вважає, що в рік Дракона, немовля з'являється на світ із срібною ложкою у роті. І не дарма. Люди, народжені в рік Дракона, володіють фізичною витривалістю, природне весіння дає можливість легко добиватися успіху і, відповідно, займати високі становища в суспільстві. З давніх часів Дракон - є символом китайських імператорів. Серед знаків східного гороскопу, він - один із тих, з ким асоціюється сила, перемога і щастя. Подумайте, напористість, бажання завжди бути першим роблять Дракона непереможним опонентом у дискусії. В суперечці, якщо зачепити впертого і драгівного Дракона, він може використовувати образливі слівця, зате потім легко відходить. Його незвичайний розум та інші природні таланти допоможуть стати успішним в кар'єрі і творчих починаннях. Наріжним каменем сильної особистості Дракона є його прагнення бути переможцем у всіх сферах діяльності.

Дракон обов'язково здоровий, відкритий і життєлюбний. Він настільки відкритий і чистий як вода, що ніколи не буде лицемірним або лжесловитим. З Драконів виходять погані дипломати. Проте гордість і впливовість дозволяють досягнути багато чого в житті в незалежності від обрання професії, він завжди буде лідерувати.

Драconi частіше улюблені, ніж люблять. Вони чутливі і схильовані. Романтичність, влюбливість, безрозсудність, роблять дракона незабутнім для свого обранця. Дракон-чоловік легко підкорюють жіночі серця, вони винахідливі і підносять образи до небес. Можуть довго не ставати розсудливими, так вони навіть почуватимуть себе краще. Драconi-жінки - це фатальні жінки, історії їхнього кохання увіковічяться. Вони часто будуть отримувати пропозиції про заміжжя, але не так просто їх приручити. Жінка-Дракон - відповідальна, інтелектуальна, вольова й енергійна. У неї скрізь порядок вдома і на роботі. Вона ефективно розподіляє свій час і з цього все вистигає. Жінки-Драconi пристрасні, швидко спалахують і швидко перетворюються. Вони володіють серцем багатьох чоловіків, але самі рідко віддають своє. Вони в основному кар'єристи, мають гарний смак в одязі і в чоловіках.

Дракон щодо інших знаків:

Між Мавпою і Драконом можливе взаємодоповнення: хитрість Мавпи і міць Дракона. Вони потрібні один одному - це ідеальний союз. Потрібно остерігатися тільки їй, він зможе пробачити насмішку. До

речі шлюбу з партнерами цього знаку буде гармонійним, щасливим і багатим.

Союз із Змією позитивний. Дракон-естет, він гордий красою і чарівністю Змії.

Можливий союз із Пацюком. Значайно, Пацюк скористається всім, що принесе Дракон. Розум і матеріальна зацікавленість. Щура дозволить Дракону ще більше виблискувати, вона буде його підштовхувати. Щур, якщо полюбить, буде завжди до нього прихильний, навіть всупереч його байдужості. Щур від цього союзу може взяти багато чого.

Справа з Драконом не проти вести Півеня. Півеня-ділова людина буде копати зерна успіху, які сипляться від Дракона.

Союз Дракона з Тигром до своєї не приводить. Дракон і метушлива Собака - погане поєднання. Вона надто песимістично-реалістична для втілення всіх задумів Дракона.

До 25 років Дракон шукає свій шлях. У цей період у нього можуть виникати труднощі і незадоволеність, він дуже вимогливий до свого оточення. Через надмірну гарячкість він може нажити ворогів. Але все ж в очах багатьох він побачить захоплення і слухняність. Його важкий характер принесе йому почуття незадоволеності життям. У зрілості він однозначно знайде гармонію, душевну рівновагу і багатство. Легкий шлях у Дракона дуже ілюзорний. Його дорога - примарний блиск, його сила-це лише стан який потрібно в собі викликати постійно. Дракон - тварина для свята, після свята він як опудало, яке буде піддано вогню і як Фенікс - відродиться знову і знову з пожеди. Дракон - це химера.

Не дивно, оскільки Драconi літають, що в цей рік народилися відомі льотчики. Яскраве життя небезпечно, пригоди, нові ландшафти дуже привабливають Дракона. Енергетика Дракона манить до нього всі можливості світу, потрібно тільки щоб кмітливості вчасно спрацювала.

Згідно із східними переказами, якщо подарувати подарунок, на якому зображений Дракон, то щастя і удача прийде в дім, і він протягом року буде охороняти будинок від всяких нападів і лих. До речі, серед численних китайських символів дракон є найголовнішим носієм удачі і щастя. Дракон несе в собі яскраво виражені енергії ділового успіху, прагнення до досягнення мети, боротьби і перемоги, хоробрості, мудрості і далекоглядності. Ці якості, втілені в Дракона, роблять зображення драконів ідеальними бізнес-подарунками. Дракон буде доречний в кабінеті бізнесмена і державного чиновника, керівника великої корпорації і невеликої приватної фірми.

Підготовлено за матеріалами Інтернет видань.

НАЙЩИРІШІ ВІТАННЯ!

Шановному Роману Івановичу Дудичу - депутату Львівської обласної ради з нагоди 55 - річного ювілею!

Хай квітне доля у роках прекрасних
І приносить ніжність, радість і тепло.
Хай у кожній днині світить сонце яснє
І дарує тільки мудрість і добро.
Хай здоров'я Ваше тільки добрим буде,
Щоб в роботі завжди ладилось усе.
А за справи добрі - хай шанують люди
І до хати доля затишок несе!
З повагою - голова Миколаївської міської ради
та депутатський корпус.

Депутатам Миколаївської міської ради Гнатіву Андрію Митроновичу, Ковальському Ігорю Михайловичу та Іваночку Богдану Федоровичу з нагоди Дня народження!

Прійміть у цей день Вітання найкращі -
Бажаєм здоров'я, любові і щастя.
Щоб лихо й тривоги Ваш дім оминули,
І зозуля сто років життя накувала.
Щоб радісний настрій у серці не згас -
Все світле і гарне, що треба людині,
Нехай неодмінно приходить до Вас!
Здоров'я і щастя хай дасться рікою,
Хай горе обходить завжди стороною,
А доля дарує вам довгі літа,
У серці завжди хай живе доброта!
З повагою - голова Миколаївської міської ради
та депутатський корпус.

Гладчуку Василю Богдановичу з нагоди 30-річного ювілею!

Ми щиро і радо зі світом вітаєм!
Найперше - здоров'я міцного бажаєм.
На довгі роки зичим щедрої долі,
Щоб горе не стрілось в життєвому полі.
Струна таємнича - у серці бриніла,
Криниця кохання повна не міліла.
Щоб радість і щастя тебе обіймали,
Щоб ангели Божі Тебе берегли.
Ми дякуєм Богу, що Ти такий є.
Хай щастя й здоров'я Тобі Бог дає!
З повагою - друзі та колеги по роботі!

Малючкун Любон Іванівну з Днем народження!

Бажаєм здоров'я, добра, довголіття!
Хай вистачить щастя на ціле століття.
Щоб мир був і злагода в Вашій оселі,
Щоб були Ви завжди здорові й веселі!
Хай Матінка Божа Вас оберігає,
А Господь ласкавий з усім помагає.
З повагою - Ігор, Оксана, Ірина, Дарина.

ОГОЛОШЕННЯ

Миколаївська міська рада інформує про те, що розробляється проект землеустрою щодо розмежування земель державної та комунальної власності на території Миколаївської міської ради Львівської області.

Додаткова робота для домогосподарок активних та комунікабельних.
0671728120 (10.00-13.00)

Виготовлення та ремонт м'яких меблів. Можлива заміна паролону та пружинних блоків. Зміна дизайну. Великий вибір тканин. Доставка.
тел. 0672896607, 0688409250

KENNER Виготовлення пластикових вікон із безвинцевого профілю
Двері входні та міжкімнатні
(097) 451-50-07 Ковані вироби

Укладка бруківки кваліфікованими працівниками з досвідом роботи. Швидко та якісно. Доставка різноманітних супутніх матеріалів. Тел. 0673399303

Здаються в оренду опорні балки макс. довж. 4,20 м. для заливки опалубки. Тел. 0673399303

Додатковий заробіток для вчителів та медиків.
Телефонуйте з 10.00 до 13.00 за тел. 0671728120

Плитка тротуарна, поребрики, напавети, жолобки. Блоки будівельні.
Пісок, щебінь, відсів
0985317979 0673399303

З приводу реклами, оголошень, привітань та некрологів звертайтеся в редакцію газети за телефоном (050) 066-85-64 та за адресою м. Миколаїв, м. Незалежності, 4.

Головний редактор
Галина Кончаківська

Миколаївська міська газета «Миколаївські вісті».
Регістраційне свідоцтво - серія АОО № 365922 від 2 червня 2003 року.
Засновник Миколаївська міська рада.
Юридична адреса: вул. Шептицького, 82, м. Миколаїв Львівської обл.
Адреса редакції: м. Миколаїв, м. Незалежності, 4. Палад Культури (і пов).
З питань публікації реклами, вітань та некрологів звертайтеся за тел.: (050) 0668566, e-mail: mykolajivisti@ukr.net

Думка авторів публікацій не завжди збігається з думкою редакції. Рукописи, інші матеріали, надані редакції, не рецензуються і не повертаються. Тексти приймаються в електронному вигляді. За зміст реклами відповідальність несе рекламодатель.
При повному чи частковому передруку, використанні матеріалів, посилання на «Миколаївські вісті» обов'язкове.

Тираж 1000. Газета виходить щотижня (крім особливих нагод) об'ємом 1 друк. аркуш. Індекс 89575
Надруковано ПП «Світло» М.М. Замовлення №23
Ціна у роздріб договорна.
Комп'ютерна верстка і дизайн Ростислава Павличка
Гол. редактор Галина Кончаківська